

Sammanfattning

Det sakmaterial som här sammanställts och de fakta som i övrigt anförts bevisar att levnadskostnaderna i några avseenden t. o. m. är högre i landsorten än i Stockholm. Det finns m. a. o. inte längre något sakligt underlag för en dyrortsgruppering av löner i Svealand och Götaland. Dyrortsgrupperingen har helt enkelt akterseglats av utvecklingen.

Man kan inte heller avböja ett ingrepp i dyrortssystemet med hänvisning till pågående utredning. Dyrortsfrågan är tillräckligt utredd sedan en mansålder tillbaka, och den sist tillsatta, den Fahlanderska, som sedan tre år utreder frågan om hur man skall utreda dyrortsfrågan, bör enligt vår uppfattning inte tillåtas fördröja ett avgörande.

Dyrortsgrupp 2 avskaffades utan någon speciell utredning för den saken.

Skattegrupperingen avskaffades genom beslut av höstriksdagen 1961 utan att avvakta den sittande skatteutredningens eventuella förslag. Finansministern har inte tvekat att föregripa.

Löntagarna i landsorten har tillräckligt länge och blott alltför tålmodigt väntat, att den diskriminering som de så länge varit utsatta för någon gång skall upphöra.

Med stöd av det anförda hemställer undertecknade,

att riksdagen för sin del måtte besluta att med ikraftträdande fr. o. m. den 1 januari 1963 lyfta upp dyrorterna 3 och 4 till dyrort 5, samt

att de högre löner som f. n. utbetalas i norra och nordvästra delarna av Norrland bibehålls och ges beteckningen avstånds- och klimattillägg.

Stockholm i januari 1962

Henning Nilsson
i Gävle

Helmer Holmberg

Hilding Hagberg

Gustav Johansson

Nr 38

Av herrar **Palm** och **Braconier**, om sättet för vissa utbetalningar till kommuner m. fl.

(Lika lydande med motion nr 47 i Första kammaren)

I mars månad 1960 erinrade riksräkenskapsverket länsstyrelserna om ett stadgande i 2 § kungörelsen 1951: 25 angående sättet för vissa utbetalningar till kommuner och meddelade i sammanhanget, att bestämmelserna

skall tillämpas även i fråga om kommunalskattemedel. Samtidigt åberopades syftet med bestämmelsen, som tillkommit för att skapa garanti för att medel, som av statliga myndigheter tillställs kommunala organ, kommer dessa till godo för avsedda ändamål.

Resultatet av riksräkenskapsverkets påpekande blev att utbetalning från länsstyrelse av kommunalskattemedel, som tidigare skett med check till av vederbörande kommun anlitate banker, omlades till utbetalning via postgiro. En försening av medelsöverförandet med 2 dagar uppstod därigenom vid varje utbetalningstillfälle, och detta resulterade i ränteförluster för kommuner, som emottar större belopp. Som exempel kan nämnas att Malmö stad under år 1961 mottagit sex sådana utbetalningar med 35 miljoner kr. varje gång. För varje utbetalningstillfälle utgjorde ränteförlusten för staden 7 600 kr. eller sammanlagt för hela året 45 600 kr. Kontrollen i landets större städer måste anses vara tillräcklig för att utbetalningar omfattande flera tiotal miljoner kronor varje gång skall kunna ske på ett fullt betryggande sätt även med check.

Hänvisande till ovanstående hemställer vi, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att Kungl. Maj:ts kungörelse 1951:25 angående sättet för vissa utbetalningar till kommuner m. fl. ändras så att utbetalning från länsstyrelse av kommunalskattemedel skall kunna ske genom check i de fall kommun så önskar.

Stockholm den 17 januari 1962

Sixten Palm

Jean Braconier

Nr 39

Av herr **Antonsson m. fl.**, om *stimulans av det personliga sparandet*.

(Lika lydande med motion nr 23 i Första kammaren)

Det måste anses utomordentligt angeläget, att det personliga sparandet ökas. De hittills företagna åtgärderna för stimulans av det personliga sparandet har enligt vår uppfattning varit alltför begränsade till en stimulans, som ytterst grundat sig på spararnas intresse av lotterivinster. Dessa åtgärder måste kompletteras med andra sparstimulerande åtgärder, varvid de reservationsvis till utredningen om sparstimulerande åtgärder, SOU 1961:2, framförda förslagen bör ägnas särskild uppmärksamhet. I utredningen har reservation avgivits dels av ledamöterna Antonsson, Brundin och Danmans